

[Jytte Andersen]

Det var hr. Helge Adam Møller, der startede en diskussion. Vi skal nok vente med den til på torsdag, det er jeg enig i, men jeg vil da godt svare umiddelbart, at jeg tror, mange børn i dag har det materielt meget bedre, end vi havde, da vi var børn. Vi er vel nok nogenlunde samme årgang, går jeg ud fra.

Mange børn har det materielt meget bedre, men vi ved jo også, at der er nogle tegn i disse år, som viser, at der også er mange børn, der ikke har det særlig godt, og som ikke trives godt nok, til trods for at det ofte er de samme børn, der kommer fra materielt bedre stillede hjem. Og det er et signal til Folketinget om at tage udgangspunkt, ikke i 1950ernes hverdag, men i 1980ernes hverdag, når vi laver børnepolitik og familierpolitik.

Den normopløsning og de nye værdinormer, som vi jo har i dag, kan vi ikke skrue på. Vi kan ikke skrue tiden tilbage, men vi må altså tage andre udgangspunkter. Efter min opfattelse er det meget vigtigt at sætte barnet i centrum og skabe bedre vilkår for barnet og for familien som helhed.

Men vi kan ikke skrue tiden tilbage, vi må tage udgangspunkt i den opløsning af kernefamilierne, som vi jo kan se i statistikkerne.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil sige til Socialdemokratiets forslag om, at en børneombudsinstitution skulle være noget a la Ligestillingsrådet under Statsministeriet, at man faktisk burde tænke sig om to gange, inden man gør alvor af det. Jeg tror, at vi er en hel del, som nu i flere år har bemærket, hvordan en socialdemokratisk formand for Ligestillingsrådet virkelig har bragt ligestillingspolitikken i miskredit. Jeg tror ikke, det er socialdemokratiske løsninger, det her samfund har brug for, hverken på ligestillingsområdet eller på børneområdet.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg kan indledningsvis bekræfte, at hr. Helge Adam Møller og fru Jytte Andersen begge er af årgang 1942.

Derudover vil jeg godt i anledning af bemærkningerne fra hr. Helge Adam Møller advare imod, at vi forenkler diskussionen for

meget. Jeg tror, at hvis vi kun diskuterer, om offentlige institutioner er en god ting eller offentlige institutioner er en dårlig ting, hvis vi stiller diskussionen op på den måde, så havner vi på et niveau langt nede under det. Fremskridtspartiet normalt debatterer på, og der er ikke nogen, der bliver klogere af det. Det er jo trods alt et spørgsmål om, hvad de dér institutioner kan, hvad kan de ikke, hvad kan de bruges til, og hvad kan de ikke bruges til?

Og så vil jeg godt vende mig til fru Inger Stilling Pedersen, som siger, at vi må tage udgangspunkt i børnenes behov: ja, og det, der er vigtigt, er at øge og styrke børnenes oplevelse af ansvar og betydning. Så langt kan vi lave fælles forslag.

Dér, hvor det så bliver lidt mærkeligt, er, når fru Inger Stilling Pedersen siger, at det drejer sig om mere tid i hjemmet. Fru Inger Stilling Pedersen ved jo lige så vel som jeg, at der er hjem i dette land, hvor børnene ikke får en større følelse af ansvar og betydning – eller sagt i almindelighed: får et bedre liv – af at være der meget. Det kan være, fordi der ikke er nogen andre, fordi forældrene enten er ude at arbejde eller laver noget andet, det kan være, fordi der ikke er værd at være; der kan være alle mulige grunde. Men at sige, at nu kan vi sammenfatte det til, at hvis børnene blot får mere tid i hjemmet, så løser vi problemerne, er en fejl.

Jeg er i øvrigt enig i, at den generelle børnepolitiske debat, som det her vel nok må siges at være en start på, skal vi vente med til på torsdag.

Lad mig afslutningsvis sige, at jeg stadig er meget positiv over for det forslag, vi har til behandling.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Fru Inger Stilling Pedersen får debatten her til at lyde, som om børneombudsinstitutionen er en forhindring for børn i hjemmet, og jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Inger Stilling Pedersen, hvordan det her forslag egentlig forhindrer tid for børn i hjemmet. Det er på den måde, tingene bliver sat på hovedet.

Jeg er enig med hr. Tinning i, at spørgsmålet er, om vi vil acceptere nogle overordnede institutioner, som på forskelligt grund-